

MŰLEÍRÁS

TÖRÉS

Az ásványoknak az a tulajdonsága, hogy ütésre a részecskék nem síklapok szerint válnak el egymástól. Mennél tökéletesebben hasad valamely ásvány, annál nehezebben észlelhető rajta törés.

A geológiában a törés az anyag-folytonosság megszakítását jelenti. A kőzetrések és vetők (töréses deformációk) összefoglaló elnevezése. A törések legfontosabb bélyegei a méretük valamint törési felületek térbeli elhelyezkedése (dőlésirány, dőlésszög, felület ívessége).

A törés legegyszerűbb formája a kőzetrés (vagy litoklázis), ami azon repedést jelenti, amely mentén a kőzet kontinuitása megszakad. A repedés mentén azonban nem történik elmozdulás. A litoklázisok térbeli helyzete a dőlés adataival illetve a csapás irányával írható le. Térbeli helyzetükben bizonyos szabályos rend ismerhető fel és rendszerint litoklázisrendszer formájában jelentkeznek a kőzetestekben. A litoklázisok dőlésszöge és iránya függ a kőzetanyagtól: minél merevebb, ridegebb a kőzet, annál meredekebb helyzetű a litoklázis síkja.

Forrás: Révai lexikon, Wikipédia

KONCEPCIÓ

Törés a felszínen, és a mélyben. A területen végighúzódó törés beférkőzik az épületek közé. A természetben is fellelhető formájából adódóan mentes mindenféle ideológiai, politikai és vallási utalástól, így alkalmas lehet egy kortalan, értékteremtő szabadtéri alkotás megformálására ezen a területen. Formája az állandó változást, a tágulás és szűkülés érzetét kelti, alakja és mérete a magas épület emeleteiről kitekintve is vizuális értékkel bír.

A TERÜLET RENDEZÉSE

Szándékunk volt a tervezési terület kiterjedt részének bekapcsolása az alkotásba, pontszerű alkotás helyett lineáris, kiterjedt képződmény létrehozása. A terület sík jellegéből adódóan az új térplasztika nem igényel komolyabb tereprendezést, az alaptest számára kell létrehozni a megfelelő keresztmetszetű tükröt.

A TÉRPLASZTIKA SZERKEZETE

A meder alapteste V keresztmetszetű, 20 cm vastag vasalt betonból készül. Erre a felületre csavarozva kerülnek fel a korcosan egymáshoz illesztett 0,6 mm vastag rézlemezek. A „törés” nyugati végén faborítású ülőfelületekkel kialakított találkozópontra alakul ki. A rézlemezek idővel patinát kapnak, így matt, zöldes felületűek lesznek. A meder középvonalában 3-4-5 méterenként a burkolatba süllyesztett fényforrások biztosítják az éjszakai megvilágítást.

A meder nyugati vége 160 cm széles és 40 cm mély, három elkeskenyedő ága pedig 20 és 30 cm mélység közötti. A „törés” teljes hossza kb. 74 méter, a rézlemezek felülete pedig kb. 55 m².

A főbejárat előtt a fa ülőfelületű és rézlemez borítású padokon visszaköszön az anyaghasználat.